

Valvomisen sunnuntai – onko lampussasi öljyä?

Silloin taivasten valtakunta on oleva tällainen. Oli kymmenen morsiusneitoa, jotka ottivat lamppunsa ja lähtivät sulhasta vastaan.

Itämaisen tavan mukaan sulhasen tehtävä oli hakea morsian hänen isänsä talosta. Sitten morsiusparin matka jatkui sulhasen luokse. Avioparin tulevaan yhteiseen kotiin. Vertauksen lamput ovat saattaneet olla soihtukin. On kymmenen morsiusneitoa, ja nämä jakaantuivat kahteen ryhmään.

Viisi heistä oli tyhmää ja viisi viisasta.

Tässä ei ole vertailla morsiusneitojen teoreettista tai käytännöllistä maallista järkeä. Kristuksen tarkoituksena on osoittaa suuri ero hengellisesti näiden morsiusneitojen sydämissä. Ulkonaisesti he olivat samanlaisia: nuoria naisia, lamput kädessä ja menossa sulhasta vastaan. Olennainen ero oli sisäisessä ihmisessä. Kun ajattelemmme kansankirkkomme jäseniä on heissäkin ulkonaisesti samanlaisuutta: on saatu kaste lapsena, käyty rippikoulu ja nimikin on kirkon kirjoissa. Mutta oikeastaan kaikki tietävät, että suurelle osalle Jeesus ei merkitse juuri mitään. Ei ainakaan sielun pelastajaa. Syntisen Vapahtajaa. Viime vuonna tehtiin suuri kyselytutkimus. (Iltalehti) Sen mukaan kristillisiin yhdyskuntiin kuuluvista vain 46% uskoi, että Jumala lähetti Jeesuksen. Sydämen usko puuttuu monelta. Surullista. Toisaalta on joukko ihmisiä joiden sydämessä palaa uskon liekki. Pieni tai suuri liekki mutta palaa kuitenkin! He tietävät, että kerran koittaa se päivä kun Kristus tulee takaisin.

Tyhmät ottivat lamppunsa mutta eivät varanneet mukaansa öljyä. Viisaat sitä vastoin ottivat lampun lisäksi mukaansa öljyastian.

Toista ryhmää morsiusneidoista Kristus moittii. Ehkä he olettivat, että pelkkä lamppu riittää. Ei tarvita mitään lisääöljyä! Yksi käsi lampun kantamiseen riittää, ei tarvitse rasittaa toista kättä öljypullon kantamisella. Öljy merkitsee Jumalan armoa ja uskoa Kristukseen. Monella on kristityn nimi, mutta ei sisäistä hengellistä elämää. Nimi elämää varten, mutta ei elämää sielussa. Sammuva valo löytyy, mutta ei pysyvää Jumalan valoa. Viisaat morsiusneidot, aidot uskovat, olivat varautuneet lisääöljyllä. Jeesus sanoo Johanneksen evankeliumissa: *”Minä olen maailman valo. Se, joka seuraa minua ei kulje pimeässä vaan hänellä on elämän valo.”* Joh. 8:12.

Kun sulhanen viipyi, heitä kaikkia alkoi väsyttää ja he nukahtivat. Mutta keskellä yötä kuului huuto: Ylkä tulee! Menkää häntä vastaan!

Tässä sanotaan paitsi murheellinen myös samalla lohdullinen asia kirkon jäsenistä. Kaikki nukkuivat, merkiten että myös aidot kristityt pettyvät ja tekevät syntiä. Meidät on kutsuttu kilvoittelemaan Jumalan tahdon mukaan. Kuitenkin meissä on jotain väkevää joka vastustaa Häntä. Sitä sanotaan perisyyniksi. Siitä kumpuavat yksittäiset tekosynnit. Uskovina rukoilemme toivottavasti päivittäin Isä Meidän rukouksessa: anna meille meidän syntimme anteeksi niin kuin mekin annamme anteeksi niille jotka ovat meitä vastaan rikkoneet. Paraskaan kristitty ei ole itsessään pyhimys. Mutta Kristuksessa kaikkein syntisinkin saa Jumalan hyväksynnän. Kuuntele apostolia Roomalaiskirjeestä:

”sillä kaikki ovat tehneet syntiä ja ovat vailla Jumalan kirkkautta mutta saavat lahjaksi vanhurskauden, koska Kristus Jeesus on lunastanut heidät vapaiksi. Hänet Jumala on asettanut sovitusuhriksi, ja hänen verensä tuo sovituksen uskossa vastaanotettavaksi.”
(Room. 5:23-5)

Tästä opimme: 1) Vanhurskaus eli kelmollisuus Jumalan edessä annetaan lahjaksi. 2) Sen saat vastaanottaa luottamuksella Kristukseen. Hän pelastaa.

Silloin kaikki morsiusneidot heräsivät ja panivat lamppunsa kuntoon.

Kun huuto yössä kuului, että sulhanen on saapumassa tuli kiire puhdistaa ja öljytä lamppuja. Tätä ei saanut sössiä! Pimeässä tarvittiin lampun valoa. Vanhan testamentissa oli hengellinen säädös: ”öljyä, niin että lamput aina voidaan nostaa paikoilleen palamaan. Aaronin ja hänen poikiensa tulee huolehtia siitä, että ne palavat läpi yön Herran edessä pyhäkköteltassa, lain arkun edessä olevan väliverhon ulkopuolella.” (2. Moos. 27: 20-1.) Öljyn piti riittää, ja pahinta olisi ollut sen loppuminen. Jumalan armon pitää vaikuttaa meissä kuolemaan saakka. Kun Kristus tulee takaisin tulee meidän yllä olla hänen lahjavanhurskaus. Ratkaisevaa ei ole meidän suoritukset vaan Kristuksen pelastusteot. Hän rakastaa sinua, ja etsii sanallaan. Saat synnit anteeksi Jeesuksen nimessä ja sovintoveressä. Luota häneen, silloin taivasasiat on kunnossa vaikka kaikki muut asiat olisivat epäkunnossa!

Tyhmät sanoivat viisaille: Antakaa meille vähän öljyä, meidän lamppumme sammuvat. Mutta viisaat vastasivat: `Emme me voi, ei se riitä meille kaikille. Menkää ostamaan kauppiailta.` Mutta kun he olivat ostamassa öljyä, sulhanen tuli.

On pahempaa, että lamppu sammuu, kun ettei lamppua olisi koskaan ollutkaan. Siksi on pahempi, jos on ollut kristityn nimi kuin että ei olisi koskaan kuullutkaan Kristuksesta. Näin

arvelen. Tätä ovat teologit pohtineet. Mutta jättäkäämme arvelut, ja siirtykäämme varmalle kirkon uskon perustalle.

Muodollisesti pätevät morsiusneidot olivat tosiasiasa epäpäteviä. Jopa kelvottomia. Jumala antaa uskon, ja se pysyy elossa Pyhän Hengen voimasta. Uskoa ei voi toiselle siirtää. Jokaisella pitää olla oma öljyllä voitelu! (1. Joh. 2:27)

Tyhmillä morsiusneidoilla ei ollut enää aikaa ostaa lisäöljyä. Sulhanen saapui jo. Mutta meillä olemassa sopiva paikka mistä tätä öljyä saa ostetuksi, ja uskon lamput palamaan. Nimittäin Jumalan markkinoilla armoa jaetaan ja evankeliumin ehdoilla. Kristuksen tähden, sinulle ilmaiseksi. Kuka vaan tarvitsee ja ottaa vastaan, saa ja hänelle annetaan. Samalla nimi kirjoitetaan Elämän kirjaan. Onhan sinun nimesi tärkeimmässä kirjassa? (Fil. 4:3)

Löydä Elämä -illassa on hengellinen elämä tarjolla. Mitä kirkko opettaa Kristuksen paluusta? Katekismus kertoo: "Aikojen lopulla Kristus tulee takaisin. Kaikki joutuvat nöyrytykseen hänen valtansa ja oikeudenmukaisen tuomionsa alle. Iankaikkisesta kadotuksesta meidät pelastaa vain Kristuksen armo. Kristitty odottaa luottavaisesti tulevaisuutta ja sitä päivää, jolloin Kristuksen valtakunta tulee näkyväksi." (Kohta 18)

Ne, jotka olivat valmiit, menivät hänen kanssaan häätaloon, ja ovi suljettiin. Jonkin ajan kuluttua toisetkin saapuivat sinne ja huusivat: `Herra, Herra, avaa meille!

Viisaat morsiusneidot, aidot uskovat, pääsivät hääjuhlaan. Tämän jälkeen ovi lukittiin, ettei ulkopuolisia tule juhlaan. Raamattu kuvaa taivasta usein hääjuhlaan eli mahdollisimman iloisena asiana. Tyhmät morsiusneidot eli ne joilla saattoi olla kristityn nimi mutta eivät sydämessään turvautuneet Jumalan armoon, pyrkivät päästä sisälle. Epätoivoisina neidot huusivat ulkopuolella. Dramaattinen tilanne.

Mutta hän vastasi: `Totisesti, minä en tunne teitä.'

Nämä sanat ovat kuin kylmää vettä niskaan. Miekka sydämeen. Sulhanen ei pidä heitä edes tuttavinaan, saatikka ystävinään. Pahimmat häihin liittyvät painajaiset olivat toteutuneet. Morsiusneitona oleminen oli suuri kunnia, ja pahinta mitä voi tapahtua on mokata valmistautuminen ja joutua ulossuljetuksi koko viikon mittaisesta hääjuhlasta. Muut tanssivat ja laulavat, mutta toiset jäävät ulos pimeyteen.

Kun Kristus palaa takaisin, tunteeiko hän sinut? Hebrealaiskirjeen 9. luvussa sanotaan: ”Jokaisen ihmisen osana on kerran joutua tuomiolle. Samoin on Kristus kerran uhrattu, jotta hän ottaisi pois kaikkien synnit, ja hän ilmestyy vielä kerran, mutta ei enää synnin tähden vaan pelastukseen ne, jotka häntä odottavat.” Odotatko sinä? Odottaminen on hengellistä valvomista. Uskoa. Pelastuakseen ei tarvitse tehdä mitään. Saa vain odottaa.

Kun ihminen kastetaan Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen, hänet puetaan Kristukseen. Jos sinut on kastettu olet saanut kasteessa synnit anteeksi. Siinä Jumala on sinut pysyvästi kutsunut, ja nimeltä omakseen. Ei vain yleisesti kutsunut vaan henkilökohtaisesti. Vaikka olisit ollut vuosikymmeniä tuhlaajapojan – tai tytön tiellä, ei Jumala ole kastetta unohtanut. Siksi saat palata siinä annettuun armoon. Luota Kristukseen kaikissa elämän myrskyissä. Vaikka elämäsi asiat menisivät miten huonosti tahansa, ei Jumala hylkää eikä armon öljy loppu. Sinä pääset taivaaseen. Raamattu vakuuttaa: ”sitä, joka luokseni tulee, minä en aja pois.” (Joh. 6:37) ja ”Minun lampaani kuulevat minun ääneni ja minä tunnen ne, ja ne seuraavat minua. Minä annan heille ikuisen elämän. He eivät koskaan joudu hukkaan, eikä kukaan riistä heitä minulta.” (Joh. 10:27-8)

Valvokaa siis, sillä te ette tiedä päivää ettekä hetkeä.

Tässä Jeesus kehottaa kristittyjä valvomaan. Valvomme hengellisesti kun turvaamme häneen. Odotamme hänen paluutaan kirkkaudessa. Kristus sanoo selkeästi, ettemme voi tietää milloin hän palaa. Siksi pitää olla koko ajan valmiina. Tämä valvominen rauhallista, ei ole syytä mihinkään paniikkiin. Kun uskon öljylamppu palaa, on turvallista odottaa. Tietää, että pääsee taivaaseen. Ei omilla ansioilla vaan Kristuksen ansioilla.

Martti Luther opetti autuaasta vaihtokaupasta. Se tarkoittaa, että me annamme syntimme Kristukselle ja hän antaa puhtautensa meille. Eikö olekin hieno vaihtokauppa! Todellakin, autuas sellainen. Muista tämä!

Viimeiseksi. Kerran eräs opettaja kysyi koululaisilta, mitä he haluaisivat olla aikuisina. Yksi halusi olla lääkäri, toinen rekkakuski. Yksi poika vastasi, että tahtoisin olla mahdollinen. Opettaja ihmetteli vastausta ja kysyi miksi sinä haluaisit olla mahdollinen? Poika vastasi: No kun isä ja äiti aina sanovat, että olen mahdoton. Sinustakin saattaa tuntua välillä tai usein, että olet mahdoton kristityksi. Itsessämme olemme kaikki mahdottomia, mutta Kristuksessa olemme kaikki mahdollisia. Katsokaa: Jumalan karitsa joka ottaa pois maailman synnin. Joh.

(1:29)Anteeksiänto on täydellinen. Hänessä saa jokainen armoa armon päälle. (Joh. 1:16)

Kuulut Jumalan perheväkeen ja olet matkalla taivaaseen. Aamen.